

1	2	3	4	5	6
	"Etaty nie obciążające kwoty na podwyżki wynagrodzeń z tego:	7 666	7 656	10	
74	gospodarka mieszkaniowa	5		5	
85	ochrona zdrowia	3 501	3 501		
86	opieka społeczna*)	800	800		
89	różna działalność	5		5	
91	administracja państwowa**)	3 005	3 005		
93	bezpieczeństwo publiczne***)	350	350		
	Razem:	1 928 156	1 634 280	159 612	134 264
92	Wymiar sprawiedliwości i prokuratura — sędziowie sądów powszechnych i prokuratorzy	12 548	12 548		
	Ogółem:	1 940 704	1 646 828	159 612	134 264

*) dz. 31 — na powołanie Państwowej Służby Geologicznej;

dz. 86 — na uruchomienie nowych domów pomocy społecznej;

dz. 91 — dla Głównego Urzędu Ceł (500 od dnia 1 stycznia 1993 r. i 2.120 od dnia 1 kwietnia 1993 r.);

**) z tego: 3.000 etatów dla urzędów skarbowych i 5 etatów dla centrali Ministerstwa Finansów od dnia 1 lipca 1993 r.;

***) od dnia 1 września 1993 r."

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1993 r.

Prezes Rady Ministrów: w.z. *P. Łączkowski*

302

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŁĄCZNOŚCI

z dnia 31 maja 1993 r.

w sprawie określenia systemów telekomunikacyjnych, zakładanych i używanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Na podstawie art. 9 pkt 1 ustawy z dnia 23 listopada 1990 r. o łączności (Dz. U. Nr 86, poz. 504, z 1991 r. Nr 69, poz. 293 i Nr 105, poz. 451 oraz z 1993 r. Nr 7, poz. 34) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w sieci telefonicznej stacjonarnej użytku publicznego oraz innych sieciach telefonicznych przekraczających obszar województwa, na których zakładanie i używanie wymagane jest zezwolenie Ministra Łączności, mogą być zakładane i używane wyłącznie cyfrowe systemy komutacyjne, których produkcja została uruchomiona w Polsce.

2. Systemy, o których mowa w ust. 1, powinny charakteryzować się cechami:

- 1) sterowaniem programowanym,
- 2) możliwością wyposażenia w moduły sieci cyfrowej z integracją usług (Integrated Service Digital Network ISDN) i moduły systemu sygnalizacji CCITT nr 7 (CCITT — International Telegraph and Telephone Consultative Committee — Międzynarodowy Doradczy Komitet Telegraficzny i Telefoniczny),
- 3) możliwością stosowania w sieci telekomunikacyjnej w płaszczyznach od międzynarodowej do miejscowej.

3. W sieci telefonicznej stacjonarnej użytku publicznego mogą być zakładane i używane trzy systemy komutacyjne spośród systemów o cechach podanych w ust. 1 i 2, używanych w sieci krajowej i co do których przygotowania do uruchomienia produkcji w kraju zostały rozpoczęte przed dniem 30 listopada 1992 r., dostarczanych przez trzech producentów wyłonionych w procesie prywatyzacji kapitałowej wybranych państwowych zakładów przemysłu teleelektronicznego i teletechnicznego.

4. Do dnia 31 grudnia 1996 r., poza systemami określonymi w ust. 3, w obszarach działania nadrzędnych telefonicznych central analogowych dopuszcza się zakładanie systemów komutacyjnych o pojemności do 1000 linii abonenckich, opracowanych i produkowanych w kraju, nie spełniających warunków określonych w ust. 2 pkt 2 i 3.

§ 2. 1. Na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w sieci telekomunikacyjnej użytku publicznego oraz innych sieciach telekomunikacyjnych przekraczających obszar województwa, na których zakładanie i używanie wymagane jest zezwolenie Ministra Łączności, w połączeniach międzycentralowych mogą być zakładane i używane wyłącznie następujące systemy teletransmisyjne, których produkcja została uruchomiona w Polsce:

- 1) cyfrowe systemy kablowe według hierarchii plezjochronicznej o dopełnianiu dodatnim, zawierające pełny zestaw krotnic oraz urządzeń traktów liniowych o przepływnościach 2048, 8448, 34 368, 139 264 kbit/s (standardowe prędkości transmisji danych cyfrowych) zrealizowanych według jednolitej konstrukcji umożliwiającej różną kompletację urządzeń w tym samym stojaku teletransmisyjnym,
- 2) cyfrowe systemy kablowe według hierarchii synchronicznej zawierające pełny zestaw krotnic oraz urządzeń traktów liniowych o przepływnościach 2048, 155 520 i 622 080 kbit/s (standardowe prędkości transmisji danych cyfrowych) zrealizowanych według jednolitej koncepcji i konstrukcji,
- 3) cyfrowe systemy radioliniowe zawierające pełny zestaw urządzeń o przepływności 2048, 8448, 34 368 kbit/s oraz 139 264 kbit/s i/lub 155 520 kbit/s pracujących w zakresach częstotliwości przeznaczonych dla tego celu w kraju i zrealizowanych według jednolitej koncepcji i konstrukcji.

2. Systemy, o których mowa w ust. 1, powinny być wyposażone w punkty styku do współpracy z systemem scentralizowanego nadzoru sieci cyfrowej.

3. Systemy, o których mowa w ust. 1 i 2, powinny być stosowane na kablach światłowodowych. Urządzenia o przepływności 2048 kbit/s mogą być również stosowane na kablach metalowych.

4. Systemy teletransmisyjne, o których mowa w ust. 1, mogą być dostarczane na polski rynek sprzętu telekomunikacyjnego wyłącznie przez dostawców, o których mowa w § 1 ust. 3.

5. Do dnia 31 grudnia 1996 r. dopuszcza się zakładanie w sieci telekomunikacyjnej użytku publicznego cyfrowych systemów teletransmisyjnych, opracowanych i produkowanych w kraju, nie zawierających pełnego zestawu urządzeń.

§ 3. 1. Za uruchomienie produkcji systemów, o których mowa w § 1 i § 2, uznaje się istnienie producenta tego systemu w Polsce, dysponującego pełną dokumentacją techniczną i gwarantującego obsługę serwisową, przy czym w całkowitym koszcie produkcji sprzętu dostarczonego przez danego producenta w skali roku udział produkcji krajowej nie powinien być mniejszy niż 50%.

2. Udział produkcji krajowej, jakość transferu technologii oraz zachowanie na polskim rynku sprzętu telekomunikacyjnego, w tym poziom cen, podlega kontroli.

3. Po zatwierdzeniu ostatecznej wersji bilansu producenta urządzeń kontrolę przeprowadza:

- 1) corocznie — producent urządzeń we własnym zakresie i przedstawia wyniki Ministrowi Łączności,
- 2) po pierwszych trzech latach — niezależna jednostka na zlecenie Ministra Łączności.

4. Zasady obliczania udziału produkcji krajowej określa załącznik nr 1, a ocenę jakościową transferu technologii — załącznik nr 2 do rozporządzenia.

5. W przypadku gdy przeprowadzona kontrola, o której mowa w ust. 3 pkt 2, wykaże nieprzestrzeganie przez producentów sprzętu telekomunikacyjnego warunków ustalonych w ust. 2, Minister Łączności ogranicza tym producentom urządzeń dostęp do polskiego rynku. Producentom urządzeń spełniającym warunki przedłuża się prawo dostępu do polskiego rynku sprzętu telekomunikacyjnego o dalsze trzy lata.

§ 4. 1. Zakładane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w sieci telekomunikacyjnej miejscowej magistralnej i rozdzielczej kable telekomunikacyjne metalowe symetryczne i światłowodowe powinny być wzdłużnie uszczelniane (wypełnione żelem).

2. Dopuszcza się wykorzystywanie kabli produkcji krajowej nie wypełnianych żelem do prac konserwacyjno-reмонтowych dotychczas eksploatowanych kabli z kontrolą ciśnieniową.

§ 5. Ograniczenia określone w § 1—3 nie dotyczą inwestycji rozpoczętych lub kontraktów zawartych przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 6. 1. Urządzenia telekomunikacyjne będące w eksploatacji w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia i nie spełniające warunków określonych w § 1—4 mogą być używane do czasu technicznego zużycia.

2. Rozbudowa eksploatowanych obiektów sieci telefonicznej użytku publicznego, wyposażonych w urządzenia wchodzące w skład systemów dopuszczonych do stosowania przed wejściem w życie ograniczeń wprowadzonych niniejszym rozporządzeniem, dozwolona jest wyłącznie za zezwoleniem Ministra Łączności i w następujących przypadkach:

- 1) tego samego typu sprzętem produkcji krajowej — w odniesieniu do systemów analogowych,
- 2) tego samego typu sprzętem zarówno produkcji krajowej, jak i z importu — w odniesieniu do systemów cyfrowych.

3. Rozbudowa sieci telekomunikacyjnej w danym roku kalendarzowym, prowadzona na podstawie zezwolenia, o którym mowa w ust. 2, nie może przekroczyć swoim zakresem rzeczowym 10% całkowitej ilości sprzętu telekomunikacyjnego wprowadzonego do sieci użytku publicznego w roku poprzednim.

§ 7. Traci moc rozporządzenie Ministra Łączności z dnia 23 października 1991 r. w sprawie określenia systemów telekomunikacyjnych, zakładanych i używanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 97, poz. 431).

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Łączności: w z. *T. Depczyński*

Załączniki do rozporządzenia Ministra Łączności z dnia 31 maja 1993 r. (poz. 302)

Załącznik nr 1

ZASADY OBLICZANIA UDZIAŁU PRODUKCJI KRAJOWEJ

I. Podstawa obliczeń (mianownik)

Podstawą obliczania udziału produkcji krajowej jest całkowity koszt produkcji sprzedanych central i urządzeń teletransmisyjnych oraz elementów i podzespołów. Całkowity koszt produkcji obejmuje:

- koszt wytworzenia sprzedanych towarów,
- koszty ogólnego zarządu (ogólnozakładowe) i koszty sprzedaży,
- koszty handlowe,
- wartość sprzedanych towarów w cenie zakupu (nabycia),

wykazane w rachunku wyników, sporządzonym zgodnie z rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 15 stycznia 1991 r. w sprawie zasad prowadzenia rachunkowości (Dz. U. Nr 10, poz. 35, Nr 124, poz. 554, z 1992 r. Nr 96, poz. 476 oraz z 1993 r. Nr 46, poz. 208).

II. Udział produkcji krajowej (licznik)

1) Następujące elementy będą zaliczone na poczet udziału produkcji krajowej:

- a) całkowity koszt produkcji sprzedanych central i urządzeń teletransmisyjnych oraz elementów i podzespołów, pomniejszony o koszty elementów i usług pochodzących z importu (łącznie z cłem i podatkiem od importu lub innymi opłatami), związanych z produkcją central i urządzeń teletransmisyjnych oraz elementów i podzespołów,
- b) amortyzacja zapłaty gotówkowej netto (za 80% akcji), wpłaconej Ministerstwu Przekształceń Własnościowych przez producentów central i urządzeń teletransmisyjnych biorących udział w procesie prywatyzacji przedsiębiorstw przemysłu teleelektronicznego,

c) wartość rocznego eksportu central i urządzeń teletransmisyjnych oraz elementów i podzespołów, pomniejszona o koszty elementów i usług związanych z ich produkcją.

2) Do udziału produkcji krajowej nie zalicza się tej części dostaw od poddostawców krajowych dostawcy sprzętu telekomunikacyjnego, która pochodzi z importu. Dostawca sprzętu telekomunikacyjnego jest zobowiązany przedstawić dane w tym zakresie.

III. Obliczanie udziału produkcji krajowej

1) Dla lat 1993—1997

odsetek udziału produkcji krajowej jest ilorazem udziału produkcji krajowej, określonego jako suma elementów wymienionych w pkt. II.1a, II.1b i II.1c, podzielona przez całkowity koszt produkcji określony w pkt I, razy 100.

Dopuszczalny poziom, do którego można zaliczyć sumę amortyzacji zapłaty gotówkowej (II.1b) oraz wartości rocznego eksportu pomniejszonego o koszty (II.1c), wynosić będzie:

- w 1993 r. — 12%,
- w 1994 r. — 10%,
- w 1995 r. — 8%,
- w 1996 r. — 6%,
- w 1997 r. — 3%

w stosunku do całkowitego kosztu produkcji sprzedanych towarów określonego w pkt I.

2) Dla lat 1998 i kolejnych

odsetek udziału produkcji krajowej jest ilorazem udziału produkcji krajowej, określonego w pkt II.1a, i całkowitego kosztu produkcji określonego w pkt I, razy 100.

FORMULARZ DO OBLICZANIA UDZIAŁU PRODUKCJI KRAJOWEJ

Krajowy koszt produkcji	A	koszty produkcji sprzedanych central i urządzeń teletransmisyjnych, elementów i podzespołów — koszty elementów i usług pochodzących z importu (według wartości celnej + cło + podatki)
	B	= koszty krajowe
Eksport produkcji krajowej	C	przychody ze sprzedaży central i urządzeń teletransmisyjnych na eksport — całkowite koszty sprzedaży central i urządzeń teletransmisyjnych na eksport = zysk brutto ze sprzedaży eksportowej
Zapłata gotówkowa	D	amortyzacja zapłaty gotówkowej

Udział produkcji krajowej = (B + C + D)/A

Źródła informacji: sprawozdanie F 02,
własna sprawozdawczość,
kontrakt prywatyzacyjny.

OCENA JAKOŚCIOWA TRANSFERU TECHNOLOGII

1. Poziom zatrudnienia

Zagraniczni producenci sprzętu telekomunikacyjnego zobowiązani są do przedstawienia corocznego raportu o stanie zatrudnienia według podanego niżej wzoru. W raporcie tym pracownicy podzieleni są na cztery kategorie:

- Montaż
- Inżynieria
- Instalacja
- Dyrekcja, sprzedaż i administracja
- pracownicy zatrudnieni pośrednio i bezpośrednio w produkcji
- pracownicy badawczo-rozwojowi i programiści
- pracownicy pracujący przy instalacji sprzętu poza zakładem, pracownicy świadczący usługi poza zakładem
- inne stanowiska, nie związane z produkcją i usługami.

Tabela 1

Kategoria	Liczba pracowników (bieżący rok)		Liczba pracowników (ubiegły rok)	
	inżynierowie	pozostali	inżynierowie	pozostali
Montaż				
Inżynieria				
Instalacja				
Administracja Sprzedaż Ogólne				
RAZEM				

2. Nakłady podlegające amortyzacji

2.1. Restrukturyzacja zakładu

Zagraniczny producent sprzętu telekomunikacyjnego jest obowiązany poinformować o całkowitej wielkości inwestycji netto, tzn. uwzględniając odsprzedane elementy przedsiębiorstwa, związane z restrukturyzacją jego zakładów w Polsce.

Wydatki podlegające amortyzacji obejmują: budynki i budowle, inwestycje infrastrukturalne, jak wodnokanalizacyjne, energetyczne, związane z ochroną środowiska, oraz reorganizację produkcji i innych działów. Krótki opis głównych przedsięwzięć reorganizacyjnych i restrukturyzacyjnych stanowić będzie załącznik. Wymagane jest również wskazanie zakupów dokonanych w Polsce. Wszystkie wielkości dotyczą wartości księgowych brutto.

Tabela 2

Streszczenie planu restrukturyzacji	Całkowita wartość inwestycji	Całkowita wartość środków odsprzedanych	Inwestycja netto	Wartość dostaw od polskich przedsiębiorstw
.....				
.....				
.....				
.....				
.....				

2.2. Urządzenia produkcyjne

Zagraniczny producent sprzętu telekomunikacyjnego złoży sprawozdanie z inwestycji netto z uwzględnieniem sprzedaży zbędnego sprzętu w jego zakładzie w Polsce w przedstawionej liście; lista ta rozbita będzie według funkcji, jak w punkcie 1. Jest on również zobowiązany do przedstawienia listy zakupów sprzętu w Polsce, w rozbiciu na kategorie. Wszystkie wielkości dotyczą wartości księgowanych brutto.

Tabela 3

Kategoria	Całkowita wartość inwestycji	Całkowita wartość środków odsprzedanych	Inwestycja netto	Wartość dostaw od polskich przedsiębiorstw
Montaż (maszyny, urządzenia do automatycznego testowania)				
Inżynieria (urządzenia do programowania)				
Instalacja (urządzenia do testowania w terenie)				
Administracja Sprzedaż Ogólne				
RAZEM				

3. Nakłady nie podlegające amortyzacji

3.1. Szkolenie

Polskie zakłady zagranicznych producentów sprzętu telekomunikacyjnego powinny dostarczać rokrocznie poniższy raport na temat wydatków ponoszonych na szkolenie w rozbiciu na kategorie według wzoru podanego w punkcie 1.

Szkolenie z reguły obejmuje programy techniczne, z zakresu organizacji i zarządzania oraz poprawy jakości. Wszystkie wydatki na szkolenie mają być ujawnione w sprawozdaniu, tzn. wynagrodzenia dla wykładowców z firmy, wykładowców spoza firmy, materiały, pomniejszone o wartość nieproduktywnego czasu osób szkolonych.

Tabela 4

Kategoria	Liczba na kategorie		Koszty szkolenia na kategorie	
	inżynierowie	pozostali	inżynierowie	pozostali
Montaż				
Inżynieria				
Instalacja				
Administracja Sprzedaż Ogólne				
RAZEM				

3.2. Inżynieria specyficzna dla klienta (kraju)

Polskie zakłady zagranicznych producentów sprzętu telekomunikacyjnego powinny dostarczać rokrocznie poniższy raport dotyczący pięciu podstawowych programów inżynieryjnych specyficznych dla klienta/kraju — inżynieria szczegółowa — opracowanych w Polsce. Programy mają być podane według malejącej wartości poniesionych nakładów na koniec danego roku, liczonych od początku programu. Programy mogące w przyszłości dawać wpływ z eksportu powinny być podkreślone.

Tabela 5

Nazwa projektu	Opis projektu	Skumulowane wydatki na koniec roku	Wydatki w bieżącym roku	Przewidywany termin uruchomienia	Przewidywana roczna wartość eksportu

3.3. Zakupy miejscowe

Polskie zakłady zagranicznych producentów sprzętu telekomunikacyjnego powinny dostarczać rokrocznie poniższy raport dotyczący zakupów materiałowych od polskich przedsiębiorstw dla celów bezpośrednio i pośrednio związanych z produkcją.

Materiały bezpośrednio związane z produkcją — to takie, które zostają włączone do wyrobu końcowego w procesie montażu, jak np. półprzewodniki i obudowy w przypadku central telefonicznych. Inne, jak narzędzia, materiały biurowe itd., są pośrednio związane z produkcją.

Raport dotyczący zakupów miejscowych obejmuje pięciu głównych dostawców według malejącej wartości zakupów w danym roku. Będzie on również zawierać wykaz komponentów, części i usług zakupionych w każdym z powyższych polskich przedsiębiorstw.

Tabela 6

Nazwa polskiego dostawcy	Lokalizacja polskiego dostawcy	Zakupione towary/usługi	Całkowita wartość zakupów

303

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŁĄCZNOŚCI

z dnia 30 czerwca 1993 r.

w sprawie urządzeń, linii i sieci telekomunikacyjnych, których zakładanie i używanie nie wymaga zezwolenia.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 23 listopada 1990 r. o łączności (Dz. U. Nr 86, poz. 504, z 1991 r. Nr 69, poz. 293 i Nr 105, poz. 451 oraz z 1993 r. Nr 7, poz. 34) zarządza się, co następuje:

§ 1. Nie wymaga zezwolenia zakładanie i używanie:

- 1) wewnętrznych sieci telekomunikacyjnych znajdujących się w jednej sieci miejscowej oraz sieci odbioru zbiorowego dla radiofonii i telewizji, zainstalowanych w jednym budynku i posiadających nie więcej niż 250 gniazd abonenckich,
- 2) wewnętrznych sieci telekomunikacyjnych używanych przez Polskie Koleje Państwowe wyłącznie do obsługi ruchu kolejowego i zarządzania przedsiębiorstwem,
- 3) urządzeń abonenckich stanowiących zakończenie łącza, w tym central abonenckich,
- 4) radiowych urządzeń nadawczych i nadawczo-odbiorczych pracujących w zakresie częstotliwości $27,12 \text{ MHz} \pm 0,5\%$, z mocą wyjściową nadajnika nie przekraczającą 150 mW, oraz radiowych urządzeń nadawczych pracujących w in-

nych zakresach częstotliwości poniżej 1 GHz z mocą wyjściową nadajnika nie przekraczającą 20 mW i współpracujących z nimi urządzeń odbiorczych,

- 5) odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych powszechnego odbioru oraz odbiorników satelitarnych do odbioru indywidualnego.

§ 2. Nie wymaga zezwolenia używanie wyłącznie na własne potrzeby urządzeń i linii telekomunikacyjnych dzierżawionych od operatorów krajowych, w tym również urządzeń i linii połączonych z urządzeniami i liniami telekomunikacyjnymi znajdującymi się poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 3. Zwolnienie od obowiązku uzyskiwania zezwoleń na zakładanie i używanie sieci i urządzeń określonych w § 1 pkt 1 i 2 nie oznacza zwolnienia od obowiązku uzyskania przydziału częstotliwości i sygnałów identyfikacyjnych dla urządzeń radiokomunikacyjnych.